

Čo je za kolapsom civilizácie? II.

Daniel Greenfield

10. októbra 2019 ✚ *História*

Vzdelávanie

Zabrzdený vývoj znamená oneskorenú zrelosť. Vzdelávací systém sa tomu prispôbil tak, že čoraz viac mladých ľudí sa vzdeláva takmer až do tridsiatky. Znížená sexuálna morálka taktiež znamená oneskorenie vstupu do manželstva alebo vôbec žiadne manželstvo. Táto kultúra zameraná na vlastné ego taktiež napomáha zabezpečiť vyššiu mieru rozvodovosti. Všetky tieto faktory spoločne udržiavajú pôrodnosť na minimálnej úrovni. Ale hlavným faktorom je únik z role dospelých a zameranie sa na sebarealizáciu a vyhľadávanie pôžitkov namiesto toho, aby prevzali na seba zodpovednosť spojenú s dospelosťou. To znamená, že kultúra rebélie je taktiež kultúrou nízkej pôrodnosti (ironický kontrast ku Vznešenému divochovi, ktorého sa snažia napodobniť.)

Dospelosť si vyžaduje transcendenciu – prekročenie seba samého. Naproti tomu veční pubertálni adolescenti toto nikdy nerobia. Namiesto toho zo seba urobia stredobod všetkého. Politika, umenie, kultúra, inštitúcie a celý svet nie sú ničím iným než projekciou seba. Politika je redukovaná na podporu politikov, ktorí odzrkadľujú váš hnev alebo sľubujú, že sa o vás postarajú. Umenie je zredukované na sebarealizujúcu sa kreativitu bez skutočného tvorivého výkonu. Inštitúcie pôsobia buď tak, že vytvárajú pravidlá pre všetko, alebo nemajú vôbec nijaké pravidlá. Mravný relativizmus a anekdotický dôkaz dominujú verejnej rétorike. K dispozícii je veľké bohatstvo, ale ono sa mína tak rýchlo, ako prichádza. Takáto kultúra nemôže prežiť veľmi dlho, pretože to, čo stavia nemôže udržať svoju vlastnú váhu.

Generačná vzbura, podobne ako rebélia adolescentov hrá veľmi dôležitú rolu pri obnove kultúry. Krátke obdobie rebélie používa detinské hľadisko na to, aby otriaslo kultúrou a zaviedlo nové myšlienky a perspektívy. Niektoré z týchto nových myšlienok a perspektív sú potom integrované do existujúceho systému a obohacujú a posilňujú ho. Tento cyklus napomáha dostať civilizáciu na nové úrovne a dosahovať nové výšky.

Avšak keď sa tento cyklus zasekne, fáza rebélie nikdy neskončí. Namiesto toho stagnuje. Nové nápady zastarávajú, ale niet ničoho, čo by ich nahradilo, pretože myšlienky sa nikdy neintegrovali do niečoho väčšieho. Namiesto toho nasledujúca generácia, ktorá sa už nemá proti čomu búriť, iba ak proti samotnej vzbure, sa búri tým, že ide do nových extrémov. Politika sa stáva čoraz drsnejšia, aj keď jej čoraz viac chýba skutočný obsah. Vysoká kultúra sa transformuje do náhodných trendov daného okamihu. Nízka kultúra sa prosto a nehanebne obecnstvu podlizuje s cieľom šokovať a ponúkať show.

Hedonizmus

Kult mladosti dominuje kultúre, ktorá robí z „carpe diem“ („užívaj dňa“ – hedonické heslo antických epikurejcov, pozn. red.) jediné morálne právo, keďže sociálne a ekonomické činnosti sa sústreďujú okolo tých, ktorí popierajú plynutie času uspokojovaním svojich sebeckých potrieb. Náboženstvo upadá s

výnimkou kultov a mysteriózných náboženstiev, ktoré ponúkajú tajné spôsoby, ako byť nesmrteľný. Pôrodnosť prudko klesá a rodinný život, stred každej civilizácie, taktiež upadá. Priemysel hynie a je nahrádzaný osobnými službami.

Nikto nechce robiť špinavú prácu, pokles pôrodnosti vytvoril početné otvory na dne a tak migrácia prináša novú nižšiu triedu, ktorú znudená vyššia trieda vníma ako exotickú a vzrušujúcu. Uctievanie "vznešeného divocha" nakoniec končí zničením civilizácie.

Touto cestou sme už kedysi išli a ona vždy vedie na rovnaké miesto. Ak civilizácia nedokáže pokračovať v cykle tým, že sa integruje do dospelosti, bude to znamenať jej deštrukciu. Rovnako ako muž, ktorý urputne chce zostať dieťaťom, nemôže prežiť na vlastných nohách, takisto ani civilizácia, ktorá uteká od seba samej, zahynie vo vlastných plameňoch.

Prechody z fázy rebélie do dospelosti prostredníctvom integrácie. Integráciou dospievajúci prijíma rolu dospelého a povinnosti, ktoré sú s ňou spojené. Prostredníctvom integrácie sa študent začína vidieť ako učiteľ, syn ako otec, dcéra ako matka, pracovník ako manažér a generácia robí ďalší krok v histórii. Kreativita a nové nápady, ktoré so sebou prináša, sa integrujú konštruktívnym spôsobom a tvoria ďalšiu kapitolu veľkej histórie ich civilizácie

Avšak moderný vzdelávací systém učí dieťa, nachádzajúce sa vo fáze nekritického obdivu, keď sa ono ešte pozerá s obdivom na dospelých a rešpektuje rolu dospelého, aj svojich učiteľov a profesorov (ktorí sú však tiež nedospelými rebelmi a zbožňujú fázu rebélie), že práve táto forma zastaveného vývoja je tá najvyššia múdrosť. Integrácia je potom odložená alebo zaseknutá a moderný intelektuálny dialóg sa točí okolo myšlienok jednotlivých fáz rebélie.

Zdroj: commons.wikimedia.org

Vzory

Dospelé vzory sú samozrejme kľúčové pre túto integráciu. Úpadok rodiny, a to v osobnom i verejnom živote, túto integráciu veľmi sťažuje. Zvlášť keď kultúra vytrvalo degraduje dospelé vzory a namiesto nich predkladá negatívne modely. Kultúrne mýty a príbehy sprevádzajú dospievajúceho do dospelosti. Podobne ako úlohy, ktoré má plniť. Prechod do role dospelého je veľmi sťažený, keď príbehy kultúry sú orientované na fázu rebélie, keď medzi role patrí účasť na neurčitom vzdelávacom programe. Keď k tomu pridáme zaopatrovací štát, ktorý je sám o sebe symptómom kultúry rebélie, pretože predstavuje akýchsi náhradných rodičov, ktorí sa o večných adolescentov majú starať – vidíme, že pre budúce generácie bude stať sa dospelými ešte ťažšie.

Dospelosť znamená transformáciu odbojnej kreativity fázy rebélie na konštruktívnu kreativitu fázy integrácie. Odbojná tvorivosť je tvorivosť, ktorá existuje vo forme vzdoru voči nejakej forme obmedzenia. Kým odbojná kreativita bola kedysi symptómom mladíckej vzbury či bohémnych postojov, v dnešnom euro-atlantickom svete je všadeprítomná. Oproti tomu je oveľa zriedkavejšia konštruktívna tvorivosť zameraná na spracovanie a vytvorenie finálneho výrobku, z ktorého majú ľudia osoh, než iba jednoduché vyjadrenie odporu voči pravidlám. V dôsledku tohto Amerika začala trpieť úpadkom v neteoretických vedách rovnako ako aj v kultúre. A sme zafašení politikmi, ktorí sú kreatívni, pokiaľ ide o schopnosti prichádzať s najrôznejšími veľkými nápadmi, ale nie sú konštruktívni, pokiaľ ide o schopnosti ďalej cez ne dovidieť.

Kolaps

Socializmus. Dhimmizmus (stav, keď nemuslimovia pokorne akceptujú islamskú nadvládu a moslimské privilégia; pozn. prekl.). Nízka pôrodnosť. Rozpad rodiny. Úpadok Západu. Vzostup opatrovateľského štátu a úpadok ľudských slobôd. Zbožňovanie kohokoľvek, kto je ochotný prevrátiť civilizáciu – všetky tieto javy majú spoločného menovateľa.

Adolescent sa búri proti dospelosti tým, že sa snaží fungovať ako dieťa, žiť bez obáv alebo následkov, prijímať skôr idealizmus než myšlienky a uprednostňovať sebarealizáciu pred zodpovednosťou. Kultúra búriaca sa proti civilizácii sa snaží fungovať tak, ako si to myslia primitívi, a to tým, že sa snažia byť opäť deťmi. A výsledky sú všade okolo nás.

Štát premenili na opatrovateľku, ktorá sa má o nich starať. Obdivujú vraha za to, že je spontánny. Odhodili rodinu a deti ako prekážky na ceste ich sebeckého vyhľadávania pôžitkov. Vyhlásili vojnu priemyslu a technológii ako protikladu k ich zbožňovaniu primitíva. Svoju kultúru postavili na veciach, ktoré ich najviac šokujú a svoju politiku na veciach, ktoré chcú považovať za inšpiratívne. Obrátili sa chrbtom k civilizácii v snahe uniknúť zodpovednosti dospelých, ktorú od nich vyžaduje. Ale minulosť neponúka nijaký únik pred budúcnosťou a človek sa nemôže stať opäť dieťaťom... môže iba imitovať pokrútenú paródiu dieťaťa.

Fáza rebélie nemôže pokračovať donekonečna. Ona už dávno stagnuje. Avšak tým, že sa ďalej nehýbe, chytá do pasce generáciu za generáciou v tomto zaseknutom cykle. A jediná cesta von je odložiť tú detinskosť a konečne urobiť rozhodnutie stať sa dospelým. Ak to nemôžeme urobiť zoči voči džihádu... nemôžeme to urobiť vôbec. Po septembri 2001 (pád Dvojčiek v USA, pozn. red.) prišiel blesk, v ktorom kultúra učiaca sa zabudnúť na dospelosť, zrazu zakúsila, aké to je byť dospelým. Niektorí sa vrátili späť. Ale mnohí to neurobili. Rok čo rok sa nôž stále viac približuje k nášmu krku. Samotná technológia to nedokáže zvrátiť.

Iba dospelý rozum, dospelá odhodlanosť a dospelá vôľa brániť sa za každú cenu môže to urobiť. Až keď večne adolescentné kultúry konečne na seba vezmú dlho zanedbávanú rolu zodpovednosti a dozretia, môžu sa opäť stať dospelými.

I. časť: <http://christianitas.sk/co-je-za-kolapsom-civilizacie-i/>

URL adresa článku: <http://christianitas.sk/co-je-za-kolapsom-civilizacie-ii/>